

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XObdo/142/2017
Identifikačné číslo spisu:	4612208813
Dátum vydania rozhodnutia:	19.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4612208813.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13C/333/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 4Co/201/2015, 4Co/202/2015-120 z 10. decembra 2015 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 13C/333/2012-80 z 27. apríla 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 13C/333/2012-80 z 27. apríla 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a, s prihliadnutím k poznámke č. 3 k položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov a § 5 ods. 1 písm. a/, § 17 ods. 2 a § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) druhou výrokovou vetou rozsudku č. k. 4Co/201/2015, 4Co/202/2015-120 z 10. decembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že od 1. októbra 2012, t. j. od účinnosti novely zákona o súdnych poplatkoch uskutočnenej zákonom č. 286/2012 Z. z., nie sú konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatkovej povinnosti, preto žalobcovi v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych

poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach stáva ten, kto podal odvolanie (§ 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že spoplatneniu podlieha len podanie samotnej žaloby, a nie aj ďalšie úkony vo veci samej, medzi ktoré patrí i odvolanie. Poukázal na poznámku k položke č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorá poplatkovú povinnosť odvolateľa nevylučuje. Zdôraznil, že odvolanie žalobkyne je návrhom na začatie osobitného konania, a to konania odvolacieho. Keďže žalobkyňa podala odvolanie 12. januára 2015, súd prvej inštancie postupoval správne, keď jej napadnutým uznesením vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie a aplikoval tak právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd tiež námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia s poukazom na to, že predmetné rozhodnutie spĺňa náležitosti odôvodnenia uznesenia súdu podľa ust. § 169 ods. 1 OSP, a to označenie súdu, ktorý ho vydal, účastníkov konania a veci, výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, ako i deň a miesto vydania uznesenia. Z jeho odôvodnenia bez ohľadu na to, že nie je obsiahnuté v oddelenej časti s nadpisom „Odôvodnenie“ nepochybne vyplýva, z akého dôvodu bola poplatková povinnosť uložená, v akej výške a podľa ktorej položky Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto zrušiť napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 28. januára 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej

dovolaiteľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplyva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.